

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF SØNDAGS-BOGEN

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 196.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig05val-shoot-idm140040107526576/facsimile.pdf> (tilgået 11. maj 2021)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Søndags-Bogen

O, den skal da ikke komme tom tilbage, den Morgen-Hilsen, som, fra i Aftes, da jeg aad Jule-Nadveren med christne Forældre, Natten igiennem, har slumret i mit Bryst, og udbryder nu paa mine Præste-Læber, nei, den skal ikke komme tom tilbage, men finde Gienlyd i mangt et Barne-Hjerte, og vende tilbage, gienfødt til et levende Ord, paa jublende Tunger, saa min Sjæl maa vederkvæges, og mit Hjerte fryde sig ved Klangen, naar Børn i Christo tilønske mig en glædelig Jul og et lyksaligt Nyaar, mildere, sødere, end jeg kan sige det, skjøndt det er mit Hjertes brændende Ønske, at de maae skienkes, at de maae times eder alle, alle, i vor Herres Jesu Navn, Amen!

D a g n i n g e n .¹

Rom. XIII. 11—14.

Efter Time-Glasset veed vi, det er nu paa Tiden at vaagne og staae op; thi nu er vi Saliggjørelsen nærmere end da vi tog ved Troen, Natten afbrydes og Dagen gryer! Lad os derfor aflægge Mørkets Id, og iføre Lysets Dragt! Lad os vandre sødelig, som Dagen byder, ei med Praadseri og Drukkenskab, ei med Løffen og Lidenlighed, ei med Kiv og Avind! Hører eder den Herre Jesu Christi, og følger ikke Klødet Drift til Begjærigheder!

Hvad er indbyrdes uligere, end Nat og Dag, ja, hvad betegner øiensynligere den store, frygtelige Mod-Sætning mellem Døden og Livet, som mellem Ondt og Godt, end den bælgmørke Nat, og den straalende Morgen-Røde! Det er derfor intet Under, at, skjøndt vore christelige For-Fædre baade troede, og trøstede sig med, at de vare Lysets og Dagens Børn, ved vor Herre Jesu Christum, som døde for os, paa det, hvad enten vi vaage eller sove, vi dog skal leve med ham, det var intet Under, siger jeg, at deres Aften-Psalmer desuagtet tonede saa veemodig, og udtrykte en lønlig Gru og dyb Forfærdelse, der kun lod sig

---

¹ Denne Præken er den første i 2. Bind af Søndags-Bogen og er en fri Omskrivning af den Præken, Gr. holdt ved Aftan-Seag paa 1. Søndag i Advent 1823, trykt i H. Begtrupps Grundtvigs kirkelige Syn, S. 52—59.